

Hoofdstuk 1 Een Bijzondere Uitnodiging

De zon scheen vrolijk door de gordijnen van Sams slaapkamer. Het was een rustige zaterdagmorgen en Sam lag nog lekker in bed toen hij beneden zijn moeder hoorde roepen.

"Sam! Opstaan! Er ligt post voor je!"

Dat was vreemd. Sam kreeg bijna nooit post. Nieuwsgierig sprong hij uit bed, trok snel zijn kleren aan en rende de trap af.

Op de keukentafel lag een grote witte envelop. Zijn naam stond er netjes op geschreven.

"Voor mij?" vroeg Sam verbaasd.

Zijn moeder glimlachte. "Dat lijkt er wel op."

Voorzichtig maakte Sam de envelop open. Binnenin zat een officiële brief met een mooi logo erop. Sam begon te lezen.

"Beste Sam,

Wij nodigen jou en je vriendin Noor uit voor een bijzondere dag in de rechtbank. Jullie mogen kennismaken met een echte rechter en ontdekken hoe rechtspraak werkt.

Met vriendelijke groet,

De Rechtbank."

Sam las de brief nog een keer. En daarna nog een keer.

"Dit meen je niet!" riep hij enthousiast.

Zijn moeder lachte. "Dat ziet er bijzonder uit."

Sam pakte direct zijn telefoon en belde Noor.

"Je gelooft nooit wat ik net heb gekregen!"

Aan de andere kant van de lijn hoorde hij Noor lachen.

"Wat dan?"

"Wij mogen naar de rechtbank!"

"De rechtbank?" vroeg Noor verbaasd.

"Ja! We mogen een echte rechter ontmoeten!"

Even bleef het stil.

"Dat is gaaf!" riep Noor daarna.

Ze spraken af om elkaar die middag te ontmoeten in het park.

Toen Sam aankwam, zat Noor al op een bankje te wachten. Ze had haar rugzak meegenomen en was duidelijk net zo nieuwsgierig als hij.

Sam liet de brief zien.

Noor las aandachtig.

"Ik ben nog nooit in een rechtbank geweest," zei ze.

"Ik ook niet."

"Denk je dat we echte rechtszaken gaan zien?"

"Misschien wel."

"En echte rechters?"

"Dat staat hier."

Noor glimlachte.

"Dat lijkt me best spannend."

Samen begonnen ze zich voor te stellen hoe zo'n rechtbank eruit zou zien.

"Grote zalen," zei Sam.

"Mensen in nette kleding," vulde Noor aan.

"Misschien wel bewakers."

"En rechters met van die zwarte toga's."

Ze moesten lachen.

Die avond kon Sam moeilijk in slaap komen. Hij dacht steeds aan de uitnodiging.

Hoe zou een rechter eruitzien?

Wat gebeurde er eigenlijk tijdens een rechtszaak?

Hoe wist een rechter wie gelijk had?

De vragen bleven door zijn hoofd gaan.

Een paar dagen later was het eindelijk zover.

Sam stond extra vroeg op. Hij had zijn netste kleren aangetrokken. Toen hij beneden kwam, stond zijn vader al klaar.

"Ben je er klaar voor?" vroeg hij.

"Absoluut!"

Bij het station ontmoette hij Noor.

Ook zij had zich netjes aangekleed.

"Zenuwachtig?" vroeg Noor.

"Een beetje."

"Ik ook."

Samen stapten ze in de trein.

Onderweg keken ze naar buiten terwijl het landschap voorbij gleed.

Hoe dichterbij de stad kwamen, hoe groter de gebouwen werden.

Na een tijdje kwamen ze aan.

Voor hen stond een indrukwekkend gebouw van glas en steen.

Boven de ingang stond in grote letters:

RECHTBANK

Sam keek omhoog.

"Wow."

Noor knikte.

"Dit is veel groter dan ik dacht."

Ze liepen langzaam richting de ingang.

Binnen werden ze vriendelijk ontvangen door een medewerker.

"Jullie zijn vast Sam en Noor."

"Dat klopt," zei Sam.

"Welkom. De rechter kijkt ernaar uit om jullie te ontmoeten."

Sam en Noor keken elkaar glimlachend aan.

Hun bijzondere avontuur was begonnen.

En geen van beiden wist dat deze dag hun kijk op eerlijkheid, verantwoordelijkheid en rechtvaardigheid voorgoed zou veranderen.

Hoofdstuk 2 Een Kijkje Achter de Deuren van de Rechtbank

Sam en Noor stonden in de grote hal van de rechtbank. Overal om hen heen liepen mensen. Sommigen hadden stapels dossiers onder hun arm, anderen waren druk in gesprek. Het gebouw voelde rustig, maar tegelijkertijd belangrijk.

"Wat is het hier groot," fluisterde Noor.

Sam keek omhoog naar het hoge plafond van glas.

"En netjes ook."

De medewerker die hen had ontvangen glimlachte.

"Welkom in de rechtbank. Vandaag krijgen jullie een bijzondere rondleiding."

Sam en Noor volgden hem door de brede gangen. Aan de muren hingen foto's van rechtszalen, rechters en belangrijke gebeurtenissen uit de geschiedenis van de rechtspraak.

"Hier werken iedere dag veel mensen," vertelde de medewerker. "Niet alleen rechters, maar ook griffiers, beveiligers, administratieve medewerkers en andere specialisten."

"Wat doet een griffier eigenlijk?" vroeg Noor.

"Een griffier schrijft alles op wat tijdens een zitting gebeurt en helpt de rechter bij de voorbereiding."

"Dat lijkt me best moeilijk," zei Sam.

"Dat is het soms ook."

Ze liepen verder naar een beveiligingspost.

"Net als op een luchthaven controleren we bezoekers voordat ze naar binnen gaan," legde de medewerker uit.

Sam keek nieuwsgierig naar de scanners.

"Waarom is dat nodig?"

"Om ervoor te zorgen dat iedereen veilig is."

Noor knikte begrijpend.

Veiligheid leek haar erg belangrijk.

Na een korte wandeling kwamen ze bij een grote houten deur.